

ΠΑΝΕΛΛΑΔΙΚΕΣ ΕΞΕΤΑΣΕΙΣ 2023

ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ ΣΤΗ ΧΗΜΕΙΑ

08/06/2023

ΘΕΜΑ Α

A1. γ

A2. δ

A3. β

A4. δ

A5. 1 Σ   2 Λ   3 Σ   4 Λ   5 Λ

ΘΕΜΑ Β

B1. α. ${}_7N$: $1s^2 2s^2 2p^3$ 2^η περίοδος 15^η ομάδα

${}_{15}P$: $1s^2 2s^2 2p^6 3s^2 3p^3$ 3^η περίοδος 15^η ομάδα

${}_{33}As$: $1s^2 2s^2 2p^6 3s^2 3p^6 3d^{10} 4s^2 4p^3$ 4^η περίοδος 15^η ομάδα

Κατά μήκος μιας ομάδας η ατομική ακτίνα αυξάνεται από πάνω προς τα κάτω. Τα τρία χημικά στοιχεία βρίσκονται στην ίδια ομάδα άρα ισχύει:

ατομική ακτίνα ${}_7N$ < ατομική ακτίνα ${}_{15}P$ < ατομική ακτίνα ${}_{33}As$

β. Αρχικά συγκρίνουμε NH_3 , AsH_3 , PH_3 . Όσο μικρότερη ατομική ακτίνα τοσο ισχυρότερη η βάση οπότε σε συνδυασμό με το ερώτημα α έχουμε για την ισχύ των βάσεων:

$NH_3 > PH_3 > AsH_3$

Έπειτα για NH_3 και CH_3NH_2 , η μεθυλαμίνη έχει ισχυρότερο +I επαγωγικό φαινόμενο καθώς περιέχει υποκαταστάτη CH_3- έναντι $H-$ που έχει η αμμωνία. Όσο ισχυρότερο +I επαγωγικό φαινόμενο τόσο ισχυρότερη η βάση, επομένως η ισχύς των βάσεων ακολουθεί την σειρά:

$AsH_3 < PH_3 < NH_3 < CH_3NH_2$

B2. α) $CH_3OH \rightarrow 65^\circ C$

$H_2 \rightarrow -253^\circ C$

$CH_4 \rightarrow -162^\circ C$

Γνωρίζουμε πως όσο ισχυρότερες είναι οι διαμοριακές δυνάμεις, τόσο υψηλότερο είναι το σημείο ζέσης. Η CH_3OH εμφανίζει δεσμούς υδρογόνου, συνεπώς έχει το υψηλότερο σημείο ζέσης.

$Mr(H_2) = 2$

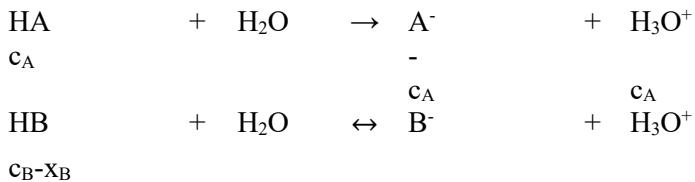
$Mr(CH_4) = 16$

Μεταξύ των μορίων του H_2 και μεταξύ των μορίων του CH_4 εμφανίζονται δυνάμεις διασποράς (London) καθώς τα μόρια είναι μη πολικά. Το CH_4 όμως έχει μεγαλύτερο Mr από το H_2 συνεπώς εμφανίζει ισχυρότερες δυνάμεις διασποράς και άρα έχει μεγαλύτερο σημείο ζέσης.

β) Σύμφωνα με την αρχή Le Chatelier, με την αύξηση του όγκου του δοχείου (μέιωση πίεσης) η θέση χημικής ισορροπίας μετατοπίζεται προς εκείνη την κατεύθυνση που βρίσκονται τα περισσότερα mol αερίων. Σύμφωνα με τη χημική εξίσωση, τα περισσότερα mol αερίων βρίσκονται προς τα αριστερά άρα η ισορροπία εν τέλει μετατοπίζεται προς τα αριστερά. Επομένως η ποσότητα του H_2 θα αυξηθεί.

B3. HA: ισχυρό μονοπρωτικό οξύ   **HB:** ασθενές μονοπρωτικό οξύ

Γνωρίζουμε πως σε υδατικά διαλύματα θα έχουμε:

Αφού $pH_1 = pH_2$ αρχικά συνεπάγεται πως $[H_3O^+]_1 = [H_3O^+]_2 = 10^{-2} M$

επομένως ανεξάρτητα απ' το ποια ουσία βρίσκεται σε ποιο διάλυμα.

$$x_B = c_A = 10^{-2} M \quad \text{οπότε } K_{\alpha HB} = \frac{x_B^2}{c_B - x_B} \xrightarrow{\text{προσεγγίσεις}} K_{\alpha HB} = \frac{x_B^2}{c_B}$$

$$\text{Αν αραιώσουμε το διάλυμα με το ισχυρό οξύ } c'_A = \frac{c_A V_A}{V'_A} = \frac{10^{-2} \cdot 10 \cdot 10^{-3}}{10^2 \cdot 10^{-3}} = 10^{-3} M$$

Επομένως αναμένεται για το ισχυρό οξύ πως $[H_3O^+] = 10^{-3} M \Rightarrow pH = 3$

$$\text{Αν αραιώσουμε το διάλυμα } c'_B = \frac{c_B V_B}{V'_B} = \frac{c_B \cdot 10 \cdot 10}{100 \cdot 10^{-3}} = \frac{c_B}{10}$$

$$K_{\alpha HB} = \frac{x_{B'}^2}{c_{B'} - x_{B'}} \xrightarrow{\text{προσεγγίσεις}} K_{\alpha HB} = \frac{x_{B'}^2}{c_{B'}} \text{ οπότε } \frac{x_B^2}{c_B} = \frac{x_{B'}^2}{c_{B'}} \Rightarrow \frac{x_B^2}{c_B} = \frac{10x_{B'}^2}{c_B} \Rightarrow x_{B'}^2 = \frac{10x_B^2}{c_B} = \frac{10 \cdot 10^{-4}}{10} = 10^{-4} M$$

άρα $pH_B' = 2,5$

Επομένως στο Δ2 βρίσκεται το HA και στο Δ1 το HB.

β. Ίσοι όγκοι Δ1 και Δ2 άρα $V_B = V_A = V$

Στο τελικό σημείο $n_{HA} = n_{NaOH} \Rightarrow c_A V = c_V V_2$

Στο τελικό σημείο $n_{HB} = n_{NaOH} \Rightarrow c_B V = c_V V_1$

Όμως $c_A = x_B$ και $x_B < c_B$ άρα $c_B > c_A$

Αφού $c_B > c_A \Rightarrow c_B V > c_A V \Rightarrow n_{HB} > n_{HA}$

Οι αντιδράσεις είναι 1:1 άρα στο ασθενές οξύ HB θα απαιτηθεί μεγαλύτερη ποσότητα NaOH

$$cV_1 > cV_2 \Rightarrow V_1 > V_2$$

B4.

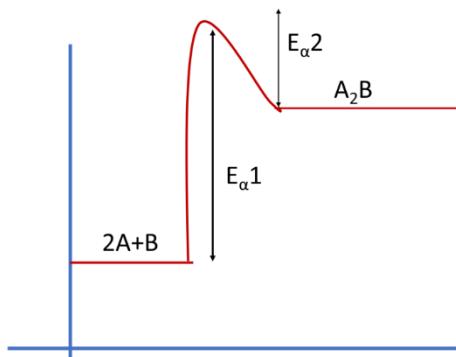
i. Σωστό

Αιτιολόγηση: Lavoisier-Laplace

Το ποσό της θερμότητας που εκλύεται ή απορροφάται κατά τη σύνθεση 1 mol μιας χημικής ένωσης από τα συστατικά της στοιχεία είναι ίσο με το ποσό της θερμότητας, το οποίο απορροφάται ή εκλύεται κατά τη διάσπαση 1 mol της ίδιας χημικής ένωσης στα συστατικά της στοιχεία.

ii. Λάθος

Αιτιολόγηση: $Ea_1 = Ea_2 + \Delta H_1^\circ$

iii. Λάθος

Η αντίδραση $2A(g) + B(g) \rightleftharpoons A_2B(g)$ λαμβάνει χώρα σε ένα στάδιο και προς τις δύο κατευθύνσεις, είναι δηλαδή απλή αντίδραση και προς τις δύο κατευθύνσεις. Με βάση το νόμο της ταχύτητας, η ταχύτητα της αντίδρασης προς τα δεξιά είναι:

$v_1 = k_1 [A]^2 [B]$, και αντίστοιχα προς τα αριστερά είναι:

$v_2 = k_2 [A_2 B]$. Στην ισορροπία ούμως έχουμε: $v_1 = v_2$ οπότε, $k_1 [A]^2 [B] = k_2 [A_2 B]$

$$\frac{[A_2 B]}{[A]^2 [B]} = \frac{k_1}{k_2} = K_c$$

ΘΕΜΑ Γ

Γ1. α.

$$Mr_{ouρίας} = 60$$

$$n_{ouρίας} = \frac{m}{Mr} = 0,1 \text{ mol}$$

$$\Delta H^\circ = 2\Delta H_f^\circ(NH_3) + \Delta H_f^\circ(CO_2) - \Delta H_f^\circ(ouρίας) - \Delta H_f^\circ(H_2O)$$

$$\Delta H^\circ = 2(-46) + (-394) - (-320) - (-286)$$

$$\Delta H^\circ = +120 \text{ kJ/mol}$$

Όταν αντιδρούν:

1 mol ουρίας απορροφώνται 120 kJ

0,1 mol ουρίας απορροφώνται Q

$$Q = 12 \text{ kJ}$$

β.

Σύμφωνα με τη στοιχειομετρία της αντίδρασης παράγονται $0,2\text{ mol}$ αμμωνίας

Για $t = 10\text{ s}$ έχει διασπαστεί το 20% της αμμωνίας άρα παραμένει το 80% από την αρχική ποσότητα της αμμωνίας.

$$n_{NH_3(t=10s)} = 0,8 \cdot 0,2 = 0,16\text{ mol}$$

Οπότε

$$\bar{v} = -\frac{1}{2} \frac{\Delta C_{NH_3}}{\Delta t} = -\frac{1}{2} \frac{\frac{0,16}{0,5} - \frac{0,2}{0,5}}{10 - 0} \Rightarrow \bar{v} = 4 \cdot 10^{-3}\text{ M/s}$$

Akόμα

$$\bar{v} = \frac{1}{2} \bar{v}_{NH_3} \Rightarrow \bar{v}_{NH_3} = 8 \cdot 10^{-3}\text{ M/s}$$

Γ2.

mol	$FeO(s) + CO(g) \rightleftharpoons Fe(s) + CO_2(g)$			
X.I.	0,25	0,25	1,25	1,25
μεταβολή			-n	
αντ./παρ.	-x	-x	+x	+x
N.X.I.	0,25-x	0,25-x	1,25+x	1,25-n+x
	x			

Δίνεται πως στη νέα X.I.

Λόγω αρχής Le Chatelier η XI μετατοπίζεται προς τα δεξιά

$$n_{CO(NXI)} = \frac{1}{5} \cdot n_{CO(XI)}$$

$$0,25 - x = \frac{1}{5} \cdot 0,25$$

$$x = 0,2\text{ mol}$$

Από την αρχική χημική ισορροπία υπολογίζεται πως

$$K_c = \frac{[CO_2]}{[CO]} = \frac{\frac{1,25}{V}}{\frac{0,25}{V}} \Rightarrow K_c = 5$$

Η θερμοκρασία παραμένει σταθερή επομένως $K_c = \sigma\tau\alpha\theta\epsilon\rho\acute{h}$

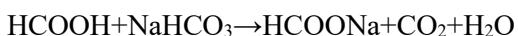
$$K_c = \frac{[CO_2]}{[CO]} \Rightarrow \frac{\frac{1,25 - n + 0,2}{V}}{\frac{0,25 - 0,2}{V}} = 5 \Rightarrow n = 1,2\text{ mol } CO_2(g) \text{ πρέπει να αφαιρεθούν}$$

Γ3.

	NaHCO ₃	I ₂ /NaOH
CH ₃ COOH και HCH=O	+	-
HCOOH και CH ₃ COCH ₃	+	+
CH ₃ CH ₂ OH και CH ₃ CH ₂ CH=O	-	+

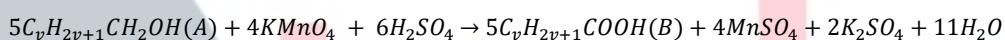
Το μίγμα μεθανικού οξέος και προπανόνης είναι το μόνο που θα δώσει αντίδραση και με τα δύο διαλύματα Δ_A και Δ_B.

Το μίγμα αιθανικού οξέος και μεθανάλης αντιδρά μόνο με το διάλυμα Δ_A ενώ το μίγμα αιθανόλης και προπανάλης αντιδρά μόνο με το διάλυμα Δ_B

ΘΕΜΑΔ

Δ1. α.

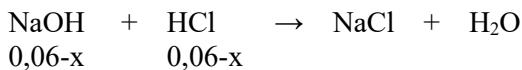
$$x \text{ mol} \qquad \qquad \qquad x \text{ mol}$$

$$\text{όπου } x = \frac{3,7}{14v+32} (1)$$

$$n_{NaOH} = cV = 0,5 \cdot 0,12 = 0,06 \text{ mol}$$

(mol)	C _v H _{2v+1} COOH	+	NaOH	→	C _v H _{2v} COONa	+	H ₂ O
Αρχ	x		0,06		-		
A/Π	-x		-x		+x		
Τελ	0		0,06-x		x		

$$n_{HCl} = cV = 0,2 \cdot 50 \cdot 10^{-3} = 0,01 \text{ mol}$$

$$\text{Άρα } n_{HCl} = 0,01 = 0,06 - x \Leftrightarrow x = 0,05$$

$$(1) \Rightarrow 0,05 = \frac{3,7}{14v+32} \Leftrightarrow 14v + 32 = 74 \Leftrightarrow 14v = 42 \Leftrightarrow v = 3$$

Άρα ο Μ.Τ. είναι C₃H₇CH₂OH

β. Η αλκοόλη A μπορεί να είναι η 1βουτανόλη ή η μέθυλοι προπανόλη. Για να ισχύει το δεδομένο διάγραμμα θα πρέπει:

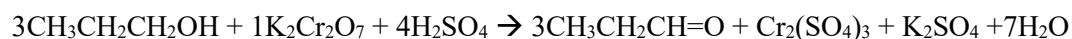
Δ2. Mr = 60

$$n = \frac{m}{M_r} = 0,05 \text{ mol}$$

Έστω x mol προς αλδεΰδη και y mol προς καρβοξυλικό οξύ.

$$x+y = 0,05 \quad (1)$$

Αφού η αλκοόλη δίνει δύο προϊόντα, θα είναι πρωτοταγής, οπότε έχουμε

$$x \text{ mol} \quad \frac{x}{3} \text{ mol}$$

$$y \text{ mol} \quad \frac{2y}{3} \text{ mol}$$

$$n_{\text{ολ}} (\text{K}_2\text{Cr}_2\text{O}_7) = C \cdot V = \frac{1}{3} \cdot 70 \cdot 10^{-3}$$

$$\frac{x}{3} + \frac{2y}{3} = \frac{1}{3} \cdot 70 \cdot 10^{-3}$$

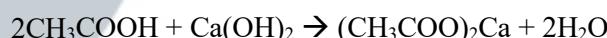
$$x+2y = 0,07 \quad (2)$$

Από (1) και (2) $\rightarrow x=0,03 \text{ mol}$ και $y=0,02 \text{ mol}$

$$\text{Π% σε οξύ} = \frac{y}{x+y} \cdot 100 = 40\%$$

Δ3.

$$n (\text{CH}_3\text{COOH}) = C \cdot V = 0,2 \text{ mol}$$

$$\text{Αρχ.} \quad 0,2 \quad 0,05V$$

Διερεύνηση:

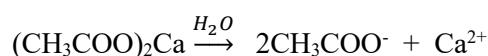
Για να προκύψει ρυθμιστικό διάλυμα πρέπει να περισσέψει CH_3COOH ώστε $\text{CH}_3\text{COOH}/\text{CH}_3\text{COO}^-$

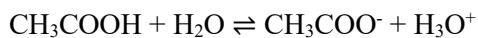
APXIKA	0,2	0,05V
ANT	-0,1V	-0,05V
ΠΑΡ		0,05V
ΤΕΛΙΚΑ	0,2-0,1V	0

$$V\tau\varepsilon\lambda = (V+2)L$$

EKI

$$\frac{0,05V}{V+2} M \quad \frac{0,1V}{V+2} M \quad \frac{0,05V}{V+2} M$$

$$\frac{0,2-0,1V}{V+2} -\lambda \quad \frac{0,1V}{V+2} +\lambda \quad \lambda$$

Ισχύουν οι προσεγγίσεις:

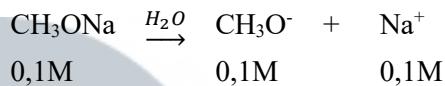
$$K_a = \frac{\frac{0,1V}{V+2} \lambda}{\frac{0,2-0,1V}{V+2}} = 10^{-5} \quad \text{και αφού pH=5, } \lambda = [\text{H}_3\text{O}^+] = 10^{-5}\text{M}$$

$$0,1V = 0,2 - 0,1V$$

$$0,2V = 0,2$$

$$V=1\text{L}$$

$$\Delta 4. \quad c = \frac{n}{V} = \frac{0,01\text{mol}}{0,1\text{L}} = 0,1\text{M}$$

To Na^+ δεν αντιδρά με το νερό

To CH_3O^- είναι ισχυρή βάση και κάνει πλήρη ιοντισμό

$$\text{pOH} = -\log[\text{OH}^-] = 1$$

$$\theta = 25^\circ\text{C} \Rightarrow K_w = 10^{-14} \text{ αρα pH} + \text{pOH} = 14 \Rightarrow \text{pH} = 13$$